

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 sierpnia 2014 roku powód M. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 22 300,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 23 711,94 złotych za okres od dnia 06 grudnia 2013 roku do dnia 11 czerwca 2014 roku oraz od kwoty 22 300,80 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód M. G. wskazał, że w dniu 16 września 2013 roku zawarł z pozwanym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę na wykonanie prac w postaci położenia posadzki żywicznej i cokoliku. Obiór wykonanych prac nastąpił w dniu 21 listopada 2013 roku bez zastrzeżeń ze strony pozwanego, zaś zapłata miała być dokonana w terminie 14 dni od otrzymania przez pozwanego faktury. Faktura została wystawiona przez powoda w dniu 21 listopada 2013 roku na kwotę 23 711,94 złotych. Pismem z dnia 11 czerwca 2014 roku pozwany z powyższej kwoty dokonał potrącenia kwoty 474,24 złotych za koszty budowy oraz kwoty 963,90 złotych naliczonej zgodnie z § 7 punkt 2 umowy, a nadto wystawił notę księgową numer (...) na kwotę 11 798,32 złotych tytułem kary umownej. Kwoty 474,24 złotych oraz 963,90 złotych zostały przez powoda M. G. uznane, nota odsetkowa zaś jako bezpodstawną – odesłana.

Nakazem zapłaty z dnia 17 listopada 2014 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNC 4345/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, w którym domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc, że powód M. G. nie wykonał prac w terminie wynikającym z umowy, tj. w terminie do dnia 30 września 2013 roku. Wobec powyższego, jako, że odbiór prac nastąpił dopiero w dniu 21 listopada 2013 roku, przy czym w czasie wykonywania prac powód nie zgłaszał pozwanemu jakichkolwiek przeszkód w wykonaniu umowy w terminie, pozwany – zgodnie z umową – naliczył powodowi karę umowną w wysokości 11 798,32 złotych, na co składała się kara umowna za nieterminowe wykonanie umowy (52 dni zwłoki – 10 024,56 złotych) oraz kara umowna za nieusunięcie usterek (92 dni zwłoki – 1 773,76 złotych). Jak wskazał bowiem pozwany, pismem z dnia 04 marca 2014 roku wezwał powoda do usunięcia usterek, powód jednakże odmówił ich usunięcia do czasu otrzymania zapłaty za wykonaną pracę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (zamawiający) zawarł z M. G. (wykonawca) umowę, której przedmiotem było wykonanie posadzki żywicznej z kruszywa kwarcowego w kolorze (...) wraz z cokolikiem o wysokości 10 cm na terenie myjni i stacji diagnostycznej w budynku handlowo – usługowym w K. przy ulicy (...).

Termin zakończenia prac strony ustaliły na dzień 30 września 2013 roku.

Zgodnie z § 8 umowy, zapłata wynagrodzenia miała nastąpić w ciągu 14 dni od dnia otrzymania faktury przez zamawiającego, na rachunek bankowy wskazany na fakturze, po uprzednim odbiorze robót od zamawiającego przez inwestora.

Wykonawca udzielił na przedmiot umowy trzydziestosześcioletniej rękojmi/gwarancji, zaś wady ujawnione w tym terminie był zobowiązany usunąć maksymalnie w ciągu 7 dni, po stwierdzeniu wady lub usterki protokołem oględzin sporządzonym przy udziale wykonawcy (§ 7).

Za zwłokę w wykonaniu prac strony przewidziały, stosownie do postanowień § 9 umowy, karę umowną w wysokości 1% wynagrodzenia umownego i poniesionych przez zamawiającego kosztów niezbędnych do realizacji zadania, za każdy dzień zwłoki licząc od dnia następnego od umownego terminu wykonania prac, zaś za zwłokę w usunięciu wad strony

przewidziały karę umowną w wysokości 0,1% wynagrodzenia umownego i poniesionych przez zamawiającego kosztów niezbędnych do realizacji zadania, za każdy dzień zwłoki po upływie terminu do usunięcia wad.

niesporne, a nadto: umowa – k. 14-17 akt

M. G. rozpoczął wykonywanie prac wynikających z umowy w dniu 16 września 2013 roku w miarę udostępniania mu pomieszczeń najpierw w myjni, potem w pomieszczeniu technicznym.

W pomieszczeniu diagnostycznym, gdzie również miała zostać położona posadzka żywiczna, znajdował się kanał, którego obramowanie (kątownik) było poprawiane przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Dopóki prace te były prowadzone, nie było możliwe wykonanie posadzki w tym pomieszczeniu, albowiem jej wykonanie wymagało uporządkowanego i czystego, niemal sterylnego pomieszczenia.

Prace związane z poprawianiem kanału w pomieszczeniu diagnostycznym ukończono pod koniec października 2013 roku, po czym wykonywanie swoich prac, tj. położenie posadzki żywicznej, rozpoczął M. G..

zeznania świadka J. F. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 107-108 akt (zapis cyfrowy 00:04:52-00:18:33), zeznania świadka D. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 108-109 akt (zapis cyfrowy 00:18:33-00:31:38), zeznania świadka Z. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 109-110 akt (zapis cyfrowy 00:31:38-00:40:39), twierdzenia powoda M. G. – protokół skrócony rozprawy z dnia 21 października 2016 roku – k. 164-165 akt (zapis cyfrowy 00:00:50-00:19:16), dokumentacja fotograficzna – k. 131-143 akt

Wykonanie prac w postaci położenia posadzki żywicznej wraz z cokolikiem o wysokości 10 cm na terenie myjni i stacji diagnostycznej w budynku handlowo – usługowym w K. przy ulicy (...) zostało stwierdzone protokołem odbioru częściowego z dnia 21 listopada 2013 roku, podpisanym przez wykonawcę M. G. oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. reprezentowaną przez T. B..

Odebranie wykonanych prac nastąpiło bez jakichkolwiek zastrzeżeń ze strony zamawiającego.

niesporne, a nadto: twierdzenia powoda M. G. – protokół skrócony rozprawy z dnia 21 października 2016 roku – k. 164-165 akt (zapis cyfrowy 00:00:50-00:19:16)

W dniu 21 listopada 2013 roku M. G. wystawił za wykonanie powyższych prac fakturę VAT numer (...) na kwotę 23 711,94 złotych. Faktura ta została odebrana w imieniu zamawiającego przez A. B..

niesporne, a nadto: faktura VAT numer (...) – k. 19 akt

W dniu 04 marca 2014 roku dokonano przeglądu usterkowego w części myjni samochodowej oraz cokołu wewnętrznego i ustalono, że nastąpiło złuszczenie górnej warstwy posadzki żywicznej w części myjni samochodowej i pozostałych pomieszczeniach oraz nastąpiło pęknięcie cokołu przy bramach wjazdowych do części diagnostycznej.

Pismem z dnia 04 marca 2014 roku wezwano M. G. do usunięcia powyższych usterek. Zaistnienie powyższych usterek zostało potwierdzone przez pracownika M. G..

M. G. wyraził wolę naprawy stwierdzonych usterek w ramach udzielonej rękojmi/gwarancji, jednakże pismem z dnia 04 marca 2014 roku poinformował (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., iż w celu osiągnięcia optymalnego efektu naprawy posadzki, temperatura powietrza na zewnątrz musi osiągnąć co najmniej 10 stopni C., z tym, że przed przystąpieniem do naprawy musi być również opłacona faktura VAT numer (...).

Pismem z dnia 07 marca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. poinformowała M. G., iż nieuiszczona zapłata za wykonane prace nie zwalnia go od obowiązku usunięcia usterek.

notatka służbowa – k. 47 akt, pismo z dnia 04 marca 2014 roku – k. 46v akt, twierdzenia powoda M. G. – protokół skrócony rozprawy z dnia 21 października 2016 roku – k. 164-165 akt (zapis cyfrowy 00:00:50-00:19:16), pismo z dnia 04 marca 2014 roku – k. 47v akt, pismo z dnia 07 marca 2014 roku – k. 48 akt, zeznania świadka D. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 108-109 akt (zapis cyfrowy 00:18:33-00:31:38), zeznania świadka Z. T. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 109-110 akt (zapis cyfrowy 00:31:38-00:40:39)

Pismem z dnia 29 maja 2014 roku M. G. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do uiszczenia należności wynikającej z faktury VAT numer (...).

W odpowiedzi pismem z dnia 11 czerwca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oświadczyła M. G., iż z przysługującej mu należności wynikającej z powyższej faktury VAT, zostały potrącone: kwota 474,24 złotych wynikająca z faktury VAT numer (...), kwota 963,90 złotych jako gwarancja zgodnie z § 7 ustęp 2 umowy oraz kwota 11 798,32 złotych wynikająca z noty księgowej numer (...) (obejmująca karę umowną za 52 dni zwłoki w wykonaniu prac – 10 024,56 złotych oraz karę umowną za 92 dni zwłoki w usunięciu usterek - 1 773,76 złotych). Pozostała zaś kwota, tj. kwota 10 475,48 złotych została zatrzymana do czasu usunięcia przez M. G. usterek wskazanych w notatce z dnia 04 marca 2014 roku.

Pismem z dnia 11 czerwca 2014 roku M. G. poinformował (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., iż uznaje potrącenia kwoty 474,24 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...) i kwoty 963,90 złotych jako gwarancji ustalonej zgodnie z § 7 ust. 2 umowy. Odnośnie zaś potrącenia kwoty 11 798,32 złotych wynikającej z noty księgowej numer (...), M. G. notę tę odesłał (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. bez zaksięgowania, wskazując, iż zwłoka w opóźnieniu wykonania prac nastąpiła z winy zamawiającego, albowiem w pomieszczeniu diagnostycznym został źle zamontowany kątownik obramujący kanał i klapy pomiarowe, co wymagało przeprowadzenia prac poprawkowych.

Jednocześnie M. G. wskazał, iż po uiszczeniu należnej mu kwoty przystąpi do usunięcia stwierdzonych usterek.

niesporne, a nadto: wezwanie do zapłaty – k. 20 akt, pismo z dnia 11 czerwca 2014 roku – k. 21, 45 akt, pismo z dnia 16 czerwca 2014 roku – k. 22 akt, nota księgowa – k. 46 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz fotografii przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności. Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na zeznaniach świadków: J. F. – inspektora nadzoru ze strony inwestora, Z. T. – kierownika budowy (współpracownika pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.) oraz D. R. – pracownika powoda oraz twierdzeniach powoda M. G., które uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materialnym dowodowym, w tym dokumentacji fotograficznej, w szczególności odnośnie okoliczności związanych z faktem prowadzenia prac przez pozwanego w pomieszczeniu diagnostycznym, czasu ich trwania oraz terminu zakończenia. Sąd nie oparł się natomiast na zeznaniach świadka T. B., albowiem pozostawały one w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami powyższych świadków w zakresie, w jakim świadek ten wskazywał, że wprawdzie w pomieszczeniu diagnostycznym toczyły się jakieś prace, ale nie kolidowały one z pracami powoda, co najwyżej wstrzymywały one prace powoda na okres około tygodnia. W ocenie Sądu takie twierdzenia nie są wiarygodne w świetle zgromadzonych dowodów, w tym twierdzeń świadków i powoda, a także przedłożonej dokumentacji fotograficznej (która w żadnym zakresie nie była kwestionowana), z której wynika jednoznacznie, iż prace uniemożliwiające wykonanie posadzki w pomieszczeniu diagnostycznym były prowadzone w miesiącu wrześniu i październiku 2013 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 14 września 2016 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., albowiem osoby uprawnione do reprezentowania pozwanego, pomimo wezwania, nie stawily się na rozprawę bez usprawiedliwienia swojej nieobecności. Nadto, Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z uwagi na fakt, iż zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego nie została przez stronę uiszczona, a nadto uznając wniosek w przedmiocie tego dowodu za spóźniony.

W niniejszej sprawie powód M. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 22 300,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 23 711,94 złotych za okres od dnia 06 grudnia 2013 roku do dnia 11 czerwca 2014 roku oraz od kwoty 22 300,80 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z łączącej strony umowy na wykonanie prac w postaci położenia posadzki żywicznej i cokoliku oraz faktu wykonania tych prac.

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. natomiast domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc, że powód M. G. nie wykonał prac w terminie wynikającym z umowy, wobec czego pozwany – zgodnie z umową – naliczył powodowi karę umowną w wysokości 11 798,32 złotych, na co składała się kara umowna za nieterminowe wykonanie umowy (52 dni zwłoki – 10 024,56 złotych) oraz kara umowna za nieusunięcie usterek (92 dni zwłoki – 1 773,76 złotych).

Poza sporem pozostawało zarówno to, że strony łączyła umowa o wykonanie prac w postaci położenia posadzki żywicznej i cokoliku, jak również to, że prace te zostały wykonane w całości bez zastrzeżeń i odebrane w dniu 21 listopada 2013 roku. Ostatecznie również nie był kwestionowany przez powoda M. G. fakt zaistnienia usterek oraz ich zakres. Jak bowiem wskazał powód, jego pracownik uczestniczył w czynnościach związanych z ich oględzinami, a powód uznał w tym zakresie swoją odpowiedzialność za wykonanie prac poprawkowych uzależniając jednakże ich podjęcie od odpowiedniej temperatury powietrza na zewnątrz oraz uregulowania przez pozwanego należności za wykonaną pracę. Również bezsporne, wobec uznania przez powoda, pozostawało potrącenie z kwoty należnego mu wynagrodzenia kwoty 474,24 złotych wynikającej z faktury VAT numer (...) oraz kwoty 963,90 złotych jako gwarancji zgodnie z § 7 ust. 2 umowy.

Wobec zaś kwestionowania przez powoda M. G. zasadności potrącenia z przysługującego mu wynagrodzenia kwoty 11 798,32 złotych wynikającej z noty księgowej numer (...), a obejmującej karę umowną za 52 dni zwłoki w wykonaniu prac w wysokości 10 024,56 złotych oraz karę umowną za 92 dni zwłoki w usunięciu usterek w wysokości 1 773,76 złotych, rzeczą Sądu było ustalenie, czy kary te zostały naliczone zasadnie, tj. czy powód dopuścił się zwłoki w wykonaniu przedmiotu umowy oraz zwłoki w usunięciu usterek.

W ocenie Sądu łączący strony stosunek zobowiązaniowy zakwalifikować należało jako umowę o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c., zgodnie z którym przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Decydujące znaczenie dla rozróżnienia umowy o roboty budowlane od umowy o dzieło ma przedmiot stosunku cywilnego, który przy obu umowach stanowi określony zindywidualizowany rezultat, z tym, że w przypadku umowy o dzieło, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, zakres zleconych prac powodowi (położenie posadzki) nie składał się na samoistny rezultat z punktu widzenia norm prawa budowlanego.

Zgodnie z treścią łączącej strony umowy zapłata wynagrodzenia miała nastąpić w ciągu 14 dni od dnia otrzymania faktury przez zamawiającego, na rachunek bankowy wskazany na fakturze, po uprzednim odbiorze robót od zamawiającego przez inwestora. Jednocześnie w umowie łączącej strony brak jest jakichkolwiek postanowień, na mocy których zamawiający (pozwany) byłby uprawniony do powstrzymania się z wypłatą należnego wykonawcy (powodowi) wynagrodzenia.

W ocenie Sądu nie było zatem wątpliwości, iż obowiązkiem pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. była zapłata, z zachowaniem powyższego terminu, wynagrodzenia pomniejszonego o uznane przez

powoda potrącenia w łącznej kwocie 1 438,14 złotych (warunek uprzedniego odbioru robót od zamawiającego przez inwestora nie był podnoszony i kwestionowany). Bezsporne zaś było, że pozwany tego wynagrodzenia powodowi nie zapłacił (w kwocie 22 273,80 złotych), zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, iż istniała jakakolwiek podstawa – czy to umowna, czy to ustawowa, do powstrzymania się przez pozwanego z zapłatą wynagrodzenia za wykonane prace.

Zgodnie z treścią art. 483 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Stosownie zaś do treści art. 484 k.c. w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Żądanie odszkodowania przenoszącego wysokość zastrzeżonej kary nie jest dopuszczalne, chyba że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej; to samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana (§ 2).

W niniejszej sprawie, za zwłokę w wykonaniu prac strony przewidziały, stosownie do postanowień § 9 umowy, karę umowną w wysokości 1% wynagrodzenia umownego i poniesionych przez zamawiającego kosztów niezbędnych do realizacji zadania, za każdy dzień zwłoki licząc od dnia następnego od umownego terminu wykonania prac. Uznać zatem należało, że powyższa kara umowna zastrzeżona została na wypadek nie jakiegokolwiek opóźnienia w wykonaniu przedmiotu umowy, lecz jest karą umowną za zwłokę w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego, a zatem za zawinione opóźnienie w wykonaniu przedmiotu umowy. Uznanie powyższego powoduje, iż to na powódzie M. G. spoczywał, zgodnie z treścią art. 6 k.c. w zw. z art. 471 k.c. w zw. z art. 472 k.c., ciężar wykazania, iż opóźnienie w wykonaniu przedmiotu umowy było następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności. Powód w ocenie Sądu sprostał ciężarowi dowodu w tym zakresie, wykazał bowiem brak winy w zaistniałym opóźnieniu. Jak bowiem wynikało z zeznań świadków oraz dokumentacji zdjęciowej wykonanie posadzki w pomieszczeniu diagnostycznym w terminie wynikającym z umowy (do dnia 30 września 2013 roku) nie było możliwe, z uwagi na inne prowadzone tam aż do końca października 2013 roku prace związane z koniecznością poprawienia kątownika kanału diagnostycznego. Przy czym zważyć należy, iż prace te prowadzone były przez pozwanego, były niezależne od powoda, a jednocześnie uniemożliwiały powodowi podjęcie jego prac w przedmiotowym pomieszczeniu. Nadto, konieczność przeprowadzenia prac poprawkowych, ich zakres, czas trwania, wreszcie i przyczyna ich przeprowadzenia, nie były znane powodowi w chwili zawierania umowy, a jednocześnie były to prace uniemożliwiające mu wykonanie jego zobowiązania. Jak wynikało z zeznań świadków i twierdzeń samego powoda, nie było możliwości równoczesnego prowadzenia tych prac i wykonywania posadzki przez powoda, który wykonywanie swojego zobowiązania w pomieszczeniu diagnostycznym rozpoczął niezwłocznie po ukończeniu tychże dodatkowych prac. W ocenie Sądu nie sposób zatem uznać, że opóźnienie powoda M. G. w wykonaniu przedmiotu umowy z dnia 16 września 2013 roku miało charakter zwłoki (było zawinione), a wobec powyższego brak było podstaw do obciążenia powoda M. G. karą umowną za zwłokę w wykonaniu umowy, zgodnie z § 9 umowy.

W łączącej strony umowie przewidziana została również możliwość naliczenia kary umownej za zwłokę w usunięciu wad w wysokości 0,1% wynagrodzenia umownego i poniesionych przez zamawiającego kosztów niezbędnych do realizacji zadania, za każdy dzień zwłoki po upływie terminu do usunięcia wad.

Ostatecznie fakt zaistnienia wskazanych w piśmie z dnia 04 marca 2014 roku usterek oraz ich zakres nie był przez powoda M. G. kwestionowany. Jak bowiem wskazał sam powód, jego pracownik uczestniczył w czynnościach związanych z oględzinami zaistniałych usterek, zaś powód uznał w tym zakresie swoją odpowiedzialność za wykonanie prac poprawkowych (usunięcie usterek) uzależniając jednakże ich podjęcie od odpowiedniej temperatury powietrza na zewnątrz oraz uregulowania przez pozwanego należności za wykonaną pracę.

Odnosząc się do kwestii związanej z odpowiednią temperaturą powietrza, to zdaniem Sądu powód M. G. (a na nim w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu), nie wykazał, że usunięcie zaistniałych usterek wymagało odpowiedniej temperatury (nie przedłożył na tę okoliczność żadnych dowodów, np. wymogów technicznych producenta, z których wynikałoby, iż położenie posadzki żywicznej czy dokonanie na niej poprawek wymaga określonej temperatury

powietrza) oraz, że takiej odpowiedniej temperatury na zewnątrz w tym okresie nie było. Jednocześnie w sytuacji powstrzymywania się od usunięcia usterek z powodu nie uzyskania zapłaty za wykonaną pracę, przyjęć należało, że nieusunięcie usterek ma charakter opóźnienia zawinionego – zwłoki, bo taki obowiązek ciążył na powodzie mimo braku zapłaty wynagrodzenia, a co, zdaniem Sądu, uzasadnia naliczenie powodowi kary umownej w kwocie 1 773,76 złotych (której wysokość nie była przez powoda kwestionowana). Powód jednocześnie nie wykazał, ażeby zaistniały jakiegokolwiek inne jeszcze okoliczności prowadzące do uznania, iż opóźnienie w usunięciu wad było następstwem okoliczności, za które on nie odpowiada.

Uwzględniając zatem powyższe rozważania, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo jest zasadne w przeważającej części, stąd też na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 483 k.c. Sąd wyrokiem z dnia 28 października 2016 roku zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda M. G. kwotę 20 500,04 złotych (23 711,94 złotych – 474,24 złotych – 963,90 złotych – 1 773,76 złotych). O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. zasądzając je od kwoty 23 711,94 złotych za okres od dnia 06 grudnia 2013 roku do dnia 11 czerwca 2014 roku oraz od kwoty 20 500,04 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zaś zakresie Sąd powództwo oddalił jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z którą każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód M. G. wygrał sprawę w 92% (zasądzona kwota stanowi 92% kwoty dochodzonej pozwem). Natomiast pozwany wygrał sprawę w 8%, tj. w zakresie, w jakim Sąd oddalił przedmiotowe powództwo. W świetle powyższego, powodowi należy się zwrot w 92% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów w 8%. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 3 533 złotych (1 116 złotych – opłata sądowa od pozwu, 2 400 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa), zaś koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 2 417 złotych (2 400 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Powodowi zatem należy się od pozwanego kwota 3 250,36 złotych tytułem zwrotu w 92% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się od powoda kwota 193,36 złotych tytułem zwrotu w 8% poniesionych przez niego kosztów. Kompensując obie kwoty, pozwany powinien zwrócić powodowi M. G. kwotę 3 057 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego w punkcie III wyroku, stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikom stron,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 18 listopada 2016 roku